

**REKLAM
SERIEN
1965-1990**

**25
ÅRSJUBILEUM**

DET VAR SÅ DET HELA BÖRJADE...

Egentligen ställde det här med domaren till det så, att hela grejen gick åt pipan redan före kick-off... Den gode rättskipare, som Roland Bäckström i Göteborgs Fotbollsförbund raggat fram, hoppade nämligen av klockan fem i tolv och goda råd var plötsligt dyrare än Zorn på Bukowski.

Dyrare ändå, skulle det visa sig, för när Roland återkom med ett nytt namn, gällde inte längre gängse domarhonorar om 12 kronor per match.

– Jag har fixat en kille som jobbar på Sävenäs Rangerbangård men han går inte under 15 kronor! Take it or leave it!

Femton spänn! Femton icke förhandlingsbara kulor för att döma en match mellan idel fotbollsfantomer! Från gräddan av Göteborgs annonsbyråer dessutom! Kar'n borde faktiskt betala oss för nöjet!

Hur det nu blev så sa vi OK, annonsbyråserien var ett fak-

tum och Hans Schöön kom in i våra liv och det blev den 20 april, som var den stora premiärdagen, för den 20 april i Göteborg är det sedan hävd full vår. Och givetvis dundrade den vinterns värsta snöstorm över stan den 20 april. Sörjan på Heden har sällan varit värre – men själva sörjarbetet kändes ovanligt lätt, om man säger så.

Göteborgs Annonsbyråserie var ju ett faktum. Själv kände undertecknad en ganska stor tillfredsställelse – vädret till trots – med att idén gått att konkretisera.

Den idé som föddes en kulen höstdag i omklädningsrummet på Hjorthagens idrottsplats nära Stora Värtan i Stockholm. Allmänna Annonsbyrån hade mött Svea och det var sista matchen för säsongen. Det var också dags att flytta bopälarna till den gamla hemstaden, där ett jobb på Ervaco väntade. Och dags att säga farväl till lagkompisarna.

– Hej då, glade och tekniskt lurige Eddie Widell. Morsning Hasse Möller, försvarsrese från Lillkyrka och den ende med

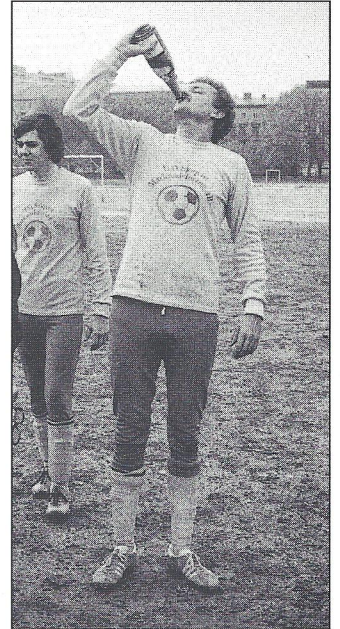
division 4-erfarenhet.

–Tjena Sillen, du som hette Sillén i efternamn och som vi aldrig visste förnamnet på. Du var en otroligt glad skämtare från Söders klassiska höjder. Med härlig humor och obändigt humör, som skulle platsat lika suveränt bland dina göteborgska själsfränder i en genuin masthuggsmiljö.

Göteborg var vid denna tid en underutvecklad del av världen. Hela 1965 förlöt utan en enda glad fotbollsmatch mot tappra byråkolleger. Saken borde rättas till inför 1966.

En sondering med bl a Bo Eklund på dåvarande Allmänna i Göteborg gav vid handen att intresse nog kunde påräknas. Och Hans Schöön styrde och ställde på sitt eget speciella sätt. Alltid den svagares vän, vilket var tacksamt när man spelade fem mot sju.

Vilka härliga morgonstunder avslutade med Idrottscaféts fika och ostmacka under dignande syrénklarar! För att inte tala om det glada käftandet med Hans och hans lagkompisar i Ervaco, Telegrambyrån

Björn Clarin svingar segerbägaren på Heden 1977.

och Sjöqvist. Och vilka fina och duktiga spelare man fått möta i alla motståndarlag. Tack för alla härliga stunder tillsammans! Keep swinging!

BJÖRN CLARIN

REDAKTION OCH FOTBOLLSKOMMITTÉ UNDER 1990

Lagkapten Gunnar Dehlfors, Hans Ericson, Rolf Olsson, Leif Hagberg, Ronny Olofsson, Eddie Widell, Berndt Cedervret, Jack Haablahé.
Vid Macken: Lillemor Bulukin/MacGruppen.

ANMÄL DITT LAG TILL '91 ÅRS SERIE!

Glöm inte att anmäla ditt lag till '91 års serie redan idag! Ring Lennart Nyberg, tel 83 02 80 eller Gunnar Dehlfors, tel 83 07 10!

Traditionell fotosättning, heloriginal, originalframställning av logotyper och illustrationer, också färgdelade. Diskettkonvertering, fyrfärgskopiering, overheadbilder och digitalisering av logotyper är lite av det som står på Typernas program.

Vi arbetar med Linotronic, Macintosh, IBM PC och Canon fyrfärgskopiator.

Reklambyråseriens tidning rippades av

TYPERNa

Vasagatan 7, Box 3191, 400 10 Göteborg
Telefon 031-11 28 07, Fax 031-11 28 08, Modem 031-11 28 49

RESULTAT -90

JUBILEUMSSERIEN I REKLAMFOTBOLL 1990

Placering	Lag	Spelade matcher	V	O	F	Mål	Poäng
1	Team Burke	14	12	1	1	47-12	37
2	IHMter	14	10	1	3	60-17	31
3	Juventus	14	8	1	5	41-30	24
4	Nätwork	14	7	2	5	43-32	23

SLUTSPELSSTRECK

5	Scanpartner	14	7	-	7	56-23	20
6	Omsams	14	5	1	8	32-51	16
7	ARE	14	3	1	10	15-61	10
8	Offsetman/ Screenografen	14	-	1	13	7-70	1 (Utgått)

Spelarkommitténs kommentarer

ScanPartner

Mycket namnkunnigt lag med enorma meriter från tidigare, men i år strax utanför cupstrecket. Kan bättre. Bernt C, Ronny O, Jack H, Göte W, Bo Å, Stefan A, Gert D, Peter L osv. Listan är lång. De har visst satsat på träningsläger med Hans-Ove S. De satsar friskt framåt.

ReklamSpelarna

Börjar bli riktigt rutinerade i serien. Möten mot dessa hårdspelande kämpar är verkligen inga lättköpta segrar. Gunnar W, pratglad kämpe, har ny taktik till -91.

Team Burke

Gör en undersökning av så väl spelarmaterialet som mot-

ståndarna inför -91. Det bör bli en tätposition, men som sagt det blir bara hårdare och hårdare...

Juventus

Ungt lag, spelar snabbt och säkert när de samlat sin A-uppställning, med bland andra Toomas, seriens hetsigaste målvakt, som motar det mesta. Lars-Olle E blir bara bättre och bättre - har ett förödande skott. Magnus Valentin fd skyttekung, nu säker libero. Fredrik Ståhl giftig målgörare, har gjort det både på Råsunda och Ullevi.

IHMter

Gör aldrig bort sig - hittills, gediget spel över hela planen. Peter som sista post. Leffe Hagberg ger mycket stadga

när han är med. Bo Hammar är en virtuos och kämpe. Kalle "Dribbler" gör oberäkneliga saker. Teddy har stigit upp från backplats till centerposition och bara växer. Stenis är en glad gentleman som kämpar in i det sista. Roffe O är en sammankopplande länk både på och utanför plan. Finaltankar?

Nätwork

Kjell F, Robban L, Nisse J, Mikael R, Rolf A osv gjorde sin bästa säsong på länge. Grattis, vad månne bliva av detta!?

Are/LDB

Stor eloge till dessa tappra grabbar som aldrig ger upp. Glada gentlemän som haft otur med skador och spelar-

övergångar, Håkan L, Bob B, Morgan L, Christer B, Billing, och så Mats Ander som lovat en nysatsning.

Offsetman/ Screenografen

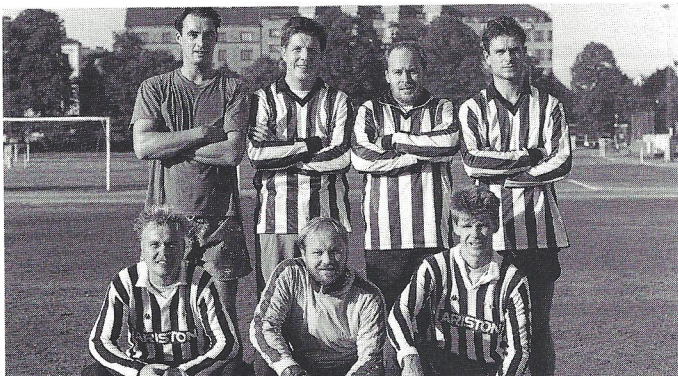
Lite otur men lovande. (Och så hade de en spelare som alla motståndare var tvungna att hårdmarkera, riktigt nära...) Laget kommer att satsa lika mycket till -91 som man gör på den yrkesmässiga planen. Dark horse till -91

Årets utmärkelser

Årets bästa fotbollslirare: Bosse Hammar, IHMter. God tvåa, Pär Källeskog, Team Burke. Årets kämpe Christian i Juventus. Årets gentleman: Arvo Hablaahé.

LAGUPP- STÄLLNINGAR 1990

Offsetman/Screenografen Anders Abrahamsson, Ove Nilsson, Robert Karlsson, Ove Josefsson, Lennart Holm, Vincent Browne, Juha Tolsa, Anna Gunnartz. *Laget lämnade walkover men tar nya tag inför -91.*

Juventus Stående: Peter Alvefelt, Lars-Olle Eriksson, Torbjörn Wannerfeldt, Fredrik Ståhl. Sittande, från vänster: Anders Frankfeldt, Toomas Warik, Johan Helgegren.

Nätwork Stående: Bo Donnmyr, Nisse Jonson, Kjell Friberg, Rolf Andersson, Börje Rubenson. Sittande: Lars Magnusson, Mikael Järnhage, Robert Levegård, Mikael Rubenson. Frånvarande: Per Arne Ursholm, Jonas Kanold.

Scanpartner Stående, från vänster: Gert Denstedt, Göte Winberg, Ronny Olofsson, Stefan Andersson. Sittande: Bo Åkerwall, Bengt Ryberg, Berndt Cedervret, Christian Eriksson. Frånvarande: Jack Haablabé, Peter Lachonius, Göran Söderman, Peter Oscay, Jens Thyrén, Anders Berglund, Rustan Wallström, Bertil Rådström, Bengt Ahlbom.

IHMter Stående: "Kalle" Johansson, Magnus Anshelm, Bo Reimer, Teddy Wagnborg. Sittande: Rolf Olsson, Peter Esaisson, "Stenis" Sellman, Ulf Bengtsson. Frånvarande Leif Hagberg.

Omsams/Reklamspelarna Stående: Gunnar Widstam, Lars Henriksen, Johannes Lundgren, Mats Englund. Sittande: Klaes-Gunnar Jönsson, Arne Welander, Lennart Nilsson, Kent Bergman. Frånvarande: Ola Vinkvist.

ARE/LDB Stående: Christer Blomqvist, Håkan Blomqvist, Håkan Larsson, Bob Bäckström. Sittande: Morgan Larsson, G-O Billing, Mats Ander. Frånvarande: K-O Dahlgren, Kalle Johansson, Mikael Pettersson, Roger Ridderfalk.

Team Burke Stående: Arvo Haablabé, Lennart Nyberg, Pär Källeskog, Pelle Johannisson. Sittande: Benny Nyberg, Hans Ericson, Gunnar Dehlfors, Sosso Bçheri. Frånvarande: Tomas Karlsson, PG Hillinge, Jan Edshage, Eddie Widell.

UTBRÄNDA GÖTEBORGARE BET I GRÄSET

Årets sportbegivenhet i reklsammanshang, matchen mellan Göteborgs och Stockholms all star team, spelades på ett soldränkt Råsunda fotbollstadion. Att Stockholm lyckades vinna med 9-5 är bara en del av historien. Resten följer här.

Visst är det märkligt. Varje gång Stockholm står som matchvärd, envisas man med att förlägga evenemanget till dagen efter den årliga brännbollsfesten. Det måste vara en ren tillfällighet, som dock vållar en del problem.

Hur som helst – alla som inte var med på festen samlades i god tid på Centralstationen. De som var med, kom något utbrända, i sista sekunden. En kom inte alls, men som tur var arbetade han inte på någon krisdrabbad byrå, han flög till Stockholm och dök upp tio minuter före kick-off.

Idrottsfolk som flänger land och rike runt blir lätt blasé. Så

icke Göteborgs stolthet. Efter en smaklig frukost inleddes en rad olika aktiviteter. Ett kollektiv består ju som bekant av individer. Och alla laddar upp på sitt sätt. De utbrända festdeltagarna sov och rekonstruerade gårdagens händelser. Andra arbetade flitigt, med avbrott för att delta i diskussionen om varför Gunnar Dehlfors är en bättre coach än Olle Nordin.

Gunnar ja. Denna eldsjäl som drog igång utmanarmatcherna, började helt plötsligt se över sitt manskap. Det han såg gjorde honom bekymrad. En trupp på tolv man förslår inte långt mot Stockholms motsvarighet på 20 man, som dessutom innehöll tre fd landslagsmän (varav två dessutom är exproffs). Kort sagt – vi behövde förstärkningar.

Hela truppen engagerades. Vem känner du i Stockholm som kan tänkas ställa upp? Tore Claesson, Glenn Schiller, Lasse Åberg, namnen haglade och telefoner rekvirerades. Tore var i Bangkok och skulle inte hinna hem. Glenn var på resande fot

men ville gärna vara med nästa gång. Och Lasse Åberg befann sig i Göteborg av alla ställen. Det var bara att ge upp. Vi fick klara oss bäst vi kunde. Och vi var egentligen aldrig oroade.

GENOMGÅNG PÅ RÄLS

När tåget stannade i Södertälje tog coachen till orda. Det var dags för genomgång. Och eftersom budskapet var enkelt fanns det inget utrymme för missuppfattningar. Vi skulle spela vårt eget spel, dvs offensivt, fantasirikt, elegant, roligt och effektivt. Alla instämde. Därefter fick var och en reda på vilken plats i laget han hade. Tåget lämnade stationen i Södertälje.

Väl framme i Stockholm stuvade spelare och packning ut. Det var ca tre timmar till kick-off och därför lämpligt att äta en bit. Pasta rekommenderas i idrottsammanshang (kolhydrater). Trots detta tog över hälften en löjlig sallad, vilket skulle straffa sig i mitten av andra halvlek.

Väl mätta och belättna var det dags att bege sig till matcharen-

nan. Demokratiskt beslutades att tunnelbana var ett utmärkt färd-sätt. Nere på centralstation uppstod dock en viss förvirring varför majoriteten föredrog taxi. Det beslutet kunde fått ödesdigra konsekvenser.

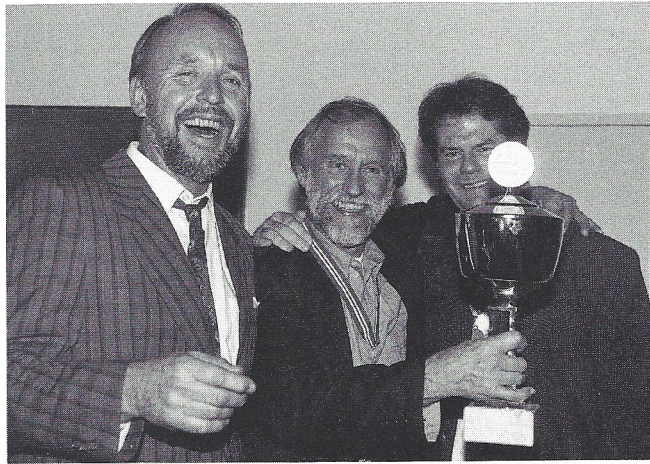
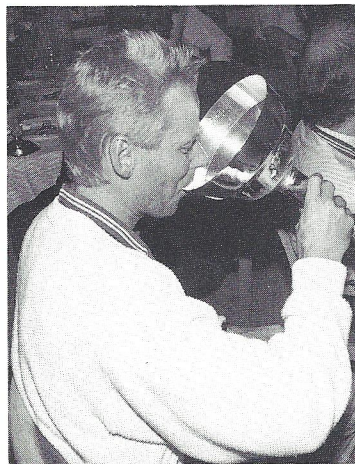
SPELARFLYKT

Hans Ericsson är inte bara en utmärkt keeper, han kommer dessutom från Stockholm. Därför är det märkligt att just Hans gick vilse i sin gamla hemstad.

När alla hade hittat en taxi var det bara Hasse som saknades. Vi blev lite nervösa – en målvakt är trots allt rätt viktig. Men det löste sig. Hasse kom lugnt spankulerande mot Råsunda och undrade försynt vart vi hade tagit vägen. Så är det med bollbohemer. Inför en viktig match går personen ifråga helt upp i sina egna funderingar. Allt annat blir oväsentligt.

Att Hasse senare blev en av matchens förgrundsfigurer bevisar att denna teori även håller i reklsammanshang.

forts nästa sida

Medaljen väger inte tungt kring halsen på Anders Berglund, Expressens Björn Sjögren, Peter Lachonius och Willy Andersen när förlusten firas med ett glas punch på 23e våningen.

Längs till vänster. Mikael Hjelm släcker törsten efter att ha blivit vald till göteborgslagens bästa spelare.

Till vänster. Gammal är äldst! Eddie Widell, flankerad av Tom Malmros och Claes Blomman Blomquist, skiner ikapp med bucklan han fick som Göteborgs största överraskning.

RÅSUNDA

Råsunda är Sveriges nationalarena för fotboll. I foajen fanns märkliga skulpturer, golvet var välpolerat och det luktade gott. Precis som alla stora lag var vi ute och inspekterade gräsmattan. Det är mycket viktigt eftersom det gäller att välja rätt skor. De flesta tyckte att matta kunde varit bättre. Och samtliga var överens om att gräset på Ullevi var både grönnare och bättre. Men visst är Råsunda en härlig arena. Publiken sitter nära planen, precis som i Tipsextra. Det blir en härlig stämning när det är fullsatt. Det var inte fullsatt när vi spelade, men det var härligt ändå.

Nationalarena i all ära. Vi är vana vid och föredrar Heden. Det är ju där tunnlarna avlöser varandra i en aldrig sinande ström. Det är där volleys av någon märklig anledning alltid sitter i krysset. Det är där väggspelen alltid lyckas. Kalla dragiga Heden halv åtta på morgonen. Det är fotbollskultur för oss. Så visst kände vi oss en aning förvirrade inför all pompa och ståt.

MATCHEN

Det var dags att börja klä om. Då kommer en motståndare och överlämnar en packe uppvärmningströjor och en låda öl. Vi blev tagna på sängen. Vad var detta? En form av muta eller en vänlig gest. Vi bestämde oss för det sistnämnda.

Efter en lättsam för att inte säga obefintlig uppvärmning, samlade coachen ihop oss. Han drog laget en gång till. Och tur var väl det eftersom många blev placerade på helt andra platser än vad som sagt i Södertälje.

Kick-off. Hemmalaget började i ett ursinnigt tempo som resulterade i ett mål efter 20 sekunder. Därefter fick Mål-Hasse göra en rad sk idioträddningar. Vi jämnade ut spelet efter hand men var hela tiden efter i målprotokollet. Djupledslöpningar, passningskuggor, zonmarkering, dribblingar och rungande skott. Individuella prestationer såväl som laginsatser. Ja, matchen som Stockholm rättvist vann med 9-5 hade precis allt.

BANKETTEN

Banketten ägde rum i Expressenhuset. Konditionsnedsättande drycker varvades med tal, god mat och festliga upptåg. Förbrödringen var total. En perfekt avslutning på en lång dag.

REVANSCHSNACK

Redan nu talas det om revansch. För nästa gång är det Stockholmare som kommer till oss. Och en sak är säker – matchen kommer inte att spelas dagen efter brännbollsfesten. Dessutom kanske Tore Claesson finns på plats. Det blir grejer det.

HÅKAN OCH PETER

Två bollspelande copywriters

Liseberg – ditt roligaste mål!

Sveriges gladaste nöjespark vimlar av spännande upplevelser för hela familjen. Kasta loss bland 26 åkattraktioner, 350 spel och flera shower varje dag. Och blir ni målsugna finns här tolv restauranger att stilla hungern på!

TEL 031-400 100.

*Vi hjälper dig
träffa rätt mål!*

Burke ©

Burke Marketing Information AB
Mölnsdalsvägen 24 400 20 Göteborg Tel. 031-83 02 80

SEGRARNA!!!

Det blir bara hårdare och svårare för varje år... Lite tur, medvind och så hade våra motståndare sol i ögonen och motvind... Det var några av orsakerna till vår serieseger. Här är de andra:

Målvakten Hans "Zamora" Ericson, placeringssäker, lugn målvakt med otroliga reflexräddningar.

Tomas Karlsson. Dynamisk back med ett förödande skott.

Arvo Haablahé. Lojal, spelskicklig motor med rätt att avgöra.

Lennart Nyberg. Otroligt svårt hinder för motståndarna.

Pär Källeskog. "Professorn" som gör allt rätt och ofta.

PG Hillinge. Konditionsstark virvelvind med kluriga skott – ofta i mål.

Jan Edshage. Kvick, lätt på foten och irriterar mycket bra.

Pelle Johannesson. Vår meste, bäste allroundspelare. Gör aldrig bort sig.

Benny Nyberg. Påpasslig måltjuv som kan göra mål med bägge fötterna.

Sosso Bçheri. Teknisk mittfältsstrateg.

Gunnar Dehlfors. Lyckas ibland tack vare otrolig uppbackning från medspelarna.

Eddie Widell. Rutinerad, glad spjutspets.

Juventus – goda serietvåor igen!

Stående från vänster:

Magnus Valentin,

Christian, Anders

Frankfeldt, Peter Alvefelt,

Mikko Timonen. Sittande

från vänster: Fredrik Ståhl,

Toomas Warik, Johan

Hellegren, samt Jan

Demme I Slow Motion Cup,

tog de revansch och vann

finalen mot Team Burke.

Team Burke – glada seriesegrare igen – trots lagets ansenliga ålder!!!

Stående från vänster:

Gunnar Dehlfors, Lennart

Nyberg, Pär Källeskog, PG

Hillinge, Jan Edshage.

Sittande från vänster:

Eddie Widell, Benny

Nyberg, Arvo Haablahé.

I cupen fick Team Burke

dock stryka på foten mot

ungdomarna i Juventus.

MÅLFESTEN PÅ ULLEVI 1989

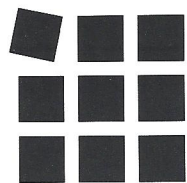

Lillebror Frankfeldt skjuter in sig i matchen.

Berndts fruktade utspark!

FÖR
MÄSS-
TERLIGA
MATCHER.

Idé & Information
FÖR EFFEKTIVT GENOMFÖRDA MASSOR
OCH UTSTÄLLNINGAR.

Åvägen 17, 412 51 Göteborg
Tel. 031-83 07 10

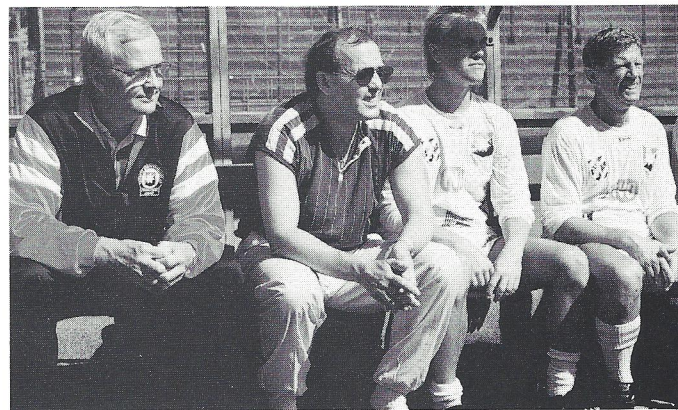
Tjugo, stora, nervösa pojkar inför sitt livs match!

**Tack till våra positiva sponsorer som gjorde Ullevimatchen möjlig!
Annonsbolaget, Billes Tryckeri, Fototext/Typografen, MarketingGruppen, Repronik,
Schneider, Svenska Mässan, Tricolor Färgstudio, Uppdraget.**

Ovan: Berndt Cedervret mitt på plan. Här står jag med två tomma händer... ingen boll här, ingen boll där... Men jag gör ändå så gott jag kan.

Till höger: Coachen Lennart Helgonet Magnusson, Roffe Olsson, Anders Frankfeldt och Thomas Holmberg laddar på bänken.

Det gröna gräset breder ut sig. Lagkapten' går redan på knäna. Tomas Sunesson, landslagsman, här akterseglad.

Jens Strömberg, Gunnar Dehlfors och Bernt Sället Cedervret solar på bänken.

Priset är en snus, tycker planens dominant Micke Rönneberg med domare Evert Ander och vår internationellt kände konferencier Mats Strömberg, ProTape.

Guldäggen brukar hamna i Stockholm och fotbollssegrarna i Göteborg. I år kan det bli tvärtom...

Stockholm All Star Team lyckades nämligen vinna Advertising Football Cup i det tredje försöket.

3-5 (2-2) stod det på anslagstavlan på Ullevi i Göteborg efter den konventionella matchtiden 2x40 minuter.

Efter långt och evigt ältande kan det slås fast: Publikkrisen är ett faktum!

Hur kan man annars förklara att vändkorsen på Ullevi inte hade givit ifrån sig ett enda litet gnisslande när matchen började. Ändå hade prestigekampen Advertising Football Cup '89 fått draghjälp av annonskampanj; tre annonser i Göteborgs-Posten, 4-färgs affischkampanj (som flygblad på varenda byrå) och djungeltrumman.

Ansvarig var Gunnar Dehlfors med idé och information. Kanske är det, o hemska tanke, så enkelt att reklamfolk är bättre på fotboll än på marknadsföring.

Å andra sidan lockade evakueringsmatchen, det allsvenska mötet ÖIS-Djurgården, inte fler än dryga 1 600 åskådare. I publiken var det många som såg båda matcherna och på allvar menade att förmatchen Göteborg vs Stockholms reklambyråer höll en avgjort högre klass med öppet spel, klacksparkar och många mål (åtta plus ett bortdömt göteborgsmål).

För lirare som normalt spelar på grus blev Ullevis saftiga, sköna, gröna, men aningen för långa gräsmatta, en mjölksyreproducerande bekantskap. Ändå hölls spelet

fortsättning på sid 10

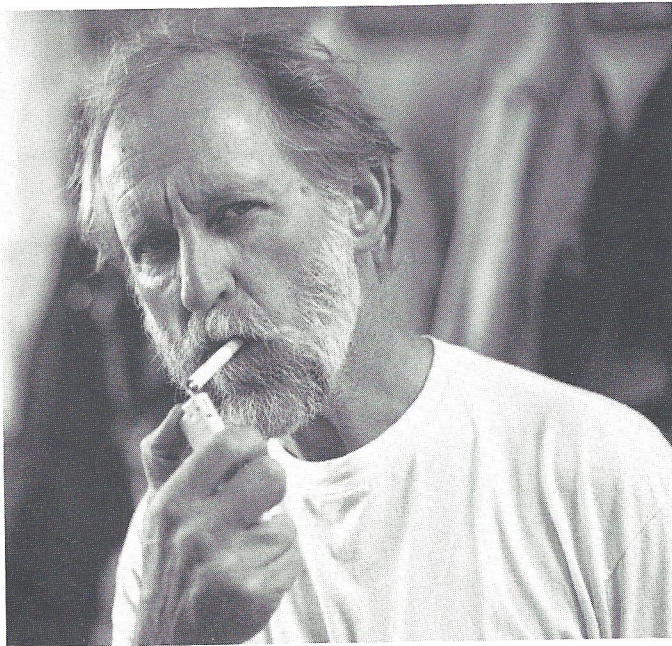
Ullevi 1989...

Ovan: Fyra timmar efter matchen sändes den i TV. Stämningen var andäktig.

Ovan till höger: Kenta, Gunnar, Tommy Söderström, och Thomas Sunesson pustar ut efter 90 svettiga, kämpiga, härliga minuter.

Till höger: Jens Strömberg, Lillebror Jonasson, Mikael Skoog applåderar sig själva.

Fotograf Eddie Widell samlar sig för nästa spelår med en stilla rök i omklädningsrummet.

Överst: Glada lagkaptenen. Ovan: Nu blev det tyst...

forts från sid 9

mycket väl uppe, mycket tack vare Mats Strömbergs röst som ekade på arenan.

Precis som förra året tog Stockholm ledningen, 2-0 en bit in i första halvlek. Och precis som förra året kom Göteborg igen, 2-2 i paus. Men sen är liknelserna slut. I andra halvlek tog ork och spelkvalité ut sin rätt. Av andra halvlekens fyra mål gjorde Stockholm tre. Kanske inte så konstigt med tanke på kriterierna för att få spela i göteborgslaget: varit med i serien i många år, ärrade veteraner, färgstarka lirare, mutor eller glada pojkar.

Stockholms UK, Tommy Söderström, hade satsat på proffs (åtminstone fd) som Micke Rönberg och Tomas Sunesson, halvproffs och filmstjärnor (Johan Bergman, mera känd som Fimpen (eller numera Maradona) och säker Peter Kisfaludy. Göteborgs lånecoach, Lennart Magnusson, till vardags klubbdirektör i ÖIS, övervägde allvarligt spelarköp efter uppvisningen.

Om det var trevlig stämning på plan var det inget mot den yra som 30 glada fotbollsspelare genomförde kvällens bankett under. Programmet på Park Avenue var värdigt en OS-bankett med furstlig spising, vin, öl och två liter mjölk, priser i mängder, show, t-shirtsutdelning, filmvisning av matchen från Ullevi fyra timmar tidigare, "det är inte var dag man ser sig själv i TV", citat Kenta Bergman, magdans och ett tacktal (som för säkerhets skull fick tas två gånger) i vilket Stockholms lagkapten, Tommy Seidefors, konstaterade att:

- Det blir svårt att leva upp till fotbollskvalitén från årets match. Men arrangemanget ska bli minst lika lyckat.

UniMedia Göteborg

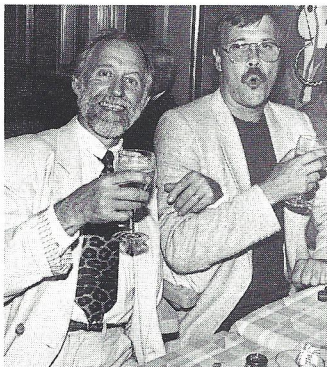
Sveriges alla adresser från ett och samma ställe
Vi är specialister på adressregister, kuvert, packning och distribution
Professionell rådgivning o. utbildning

031-68 01 45

Hökåsvägen 2, 436 50 HOVÅS, Telefax: 031-68 26 94

Vi finns också i: STOCKHOLM 08-731 51 90 HELSINGBORG: 042-12 03 60

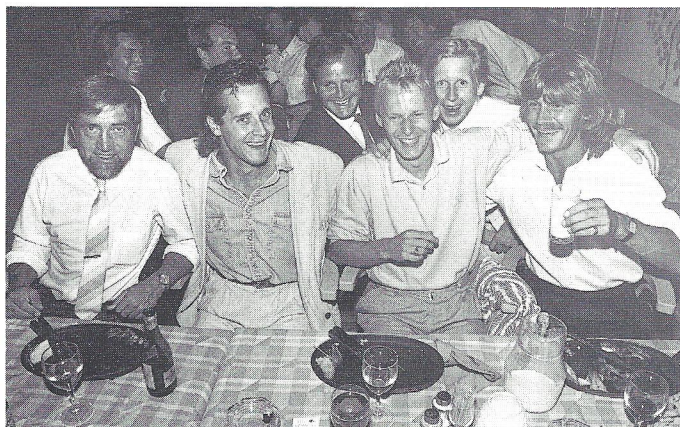
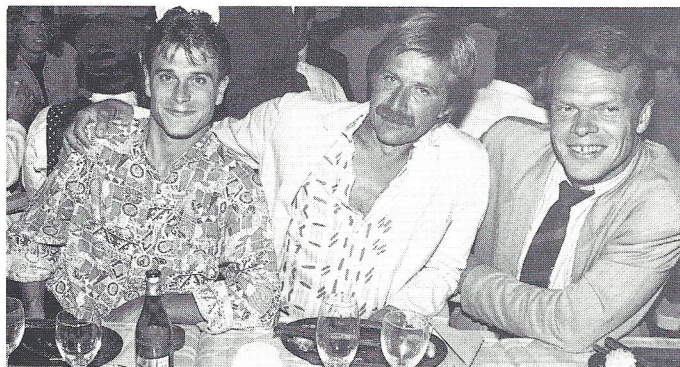
Ullevi 1989...

Ovan till vänster: Kjell och Eddie. Två glada AD:ar arm i arm. Sjunger de kanske?

Ovan till höger ser vi Lins-lusen Fredrik Ståhl, Stockholms vänsterback och mittfältsmotorn Ronny Olofsson.

Till höger: Bosse Åkerberg, Stockholms målvakt och två målgörande "Mickar" på första parkett. Från andra raden tittar Kenta Bergman och Jonasson fram...

forts från sid 10

Målgörare för Göteborg: Micke "Turbo" Hjälms, Gunnar Dehlfors, lagkapten som gjorde tunnel på målvakten, Michael Rydberg, och Fredrik Ståhl.

Bäste man på plan: Micke Rönberg. Naturligtvis! Han spelar ju fortfarande fotboll på elitnivå med Hammarby i division ett. Snällaste spelare: Hans Ericson och Berndt Cedervret, båda målvakter i Göteborg. Ordningspriset gick till Evert Ander med domarvänner.

Stockholmslaget hade en genomsnittsalder på 33,4 år, göteborgslagens genomsnittsalder var 37,4. En skillnad på fyra år! Med Thomas Holmberg i topp med sina 56 år!

Tommy Blomman

SKÅPPLANDSGATAN 13-17 41478 GÖTEBORG 031-414100

Överst: Helgonet ger Fredrik sponsrade T-shirts.
Ovan: Dessa kan idag skriva målgörare på sitt viskort: Tomas, Blomman, Fredrik, Gunnar, Micke, Tommy och Micke.

GOES GRAFISKA AB

Allt inom offset

Marieholmsgatan 10, 415 02 Göteborg
Telefon 031-25 85 10, 25 85 41

RÅSUNDA 1990

Hans Ericsson Målvakt, Trema
 Rolf Olson IHM
 Gunnar Dehlfors Idé & Information, 2 mål
 Willy Andersen Freelancers/Pilreklam
 Göran Larsson Uppdraget
 Mikael Hjelm Uppdraget, 1 mål
 Peter Lachonius MacGruppen

Anders Berglund Spendrups
 Fredrik Ståhl Valentin & Byhr, 1 mål
 Eddie Widell AD/Fotograf, 1 mål
 Peter Roane Artmen
 Håkan Larsson Edsel

Dessa gjorde Råsundamatchen till verklighet. Tack!

BILLES
 TRYCKERI AKTIEBOLAG

Fototext/PhotoVision

TYPOGRAFIA

MacGruppen

UPPDRAGET

Color Print

Pappers▲Gruppen

REPRONIK

Ovan. Nu går det undan. Willy tar fart.
Till höger. Matchen kan börja, med SportJohans boll. Allsvensk domare ser till att Seidefors och Dehlfors håller sig på mattan.

Sponsorer:

Uppdraget, Repronik, Billes, MacGruppen, ColorPrint, Fototext, Pappersgruppen, Typografia, Prippens

Matchboll

SportJohan

Fotbollskommitté:

Gunnar Dehlfors, Leffe Hagberg, Eddie Widell, Ronny Olofsson

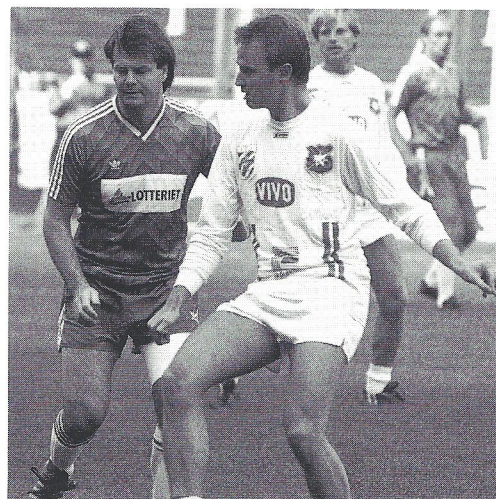
Ända mot ända kan allt hända. Philip mot Willy.

Här är alla stilar tillättna.

Blomman och Micke Hjelm kämpar om bollen. Gissa vem som vann?

Mittfältsmotorn Peter Roane/Håkansson dirigerar framåt.

Snabbe Ståhl binner inte med när Micke Rönnerberg drar upp tempot.

Närmast till vänster. Konditionsstarke Lachonius drar fram som en virvelvind. Andra går på knäna.

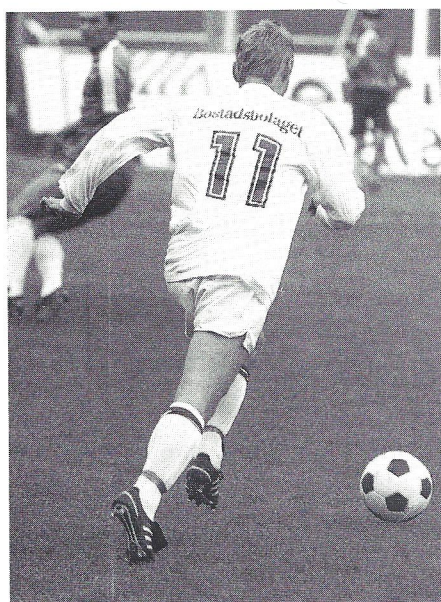
Till höger. Storspelande Hans "Zamora" Ericson. Hit men inte längre.

Hurraropen skallar. Laget siktar framåt och mot nästa år.

Vänskapliga handslag och glada miner trots den minimala förlusten.

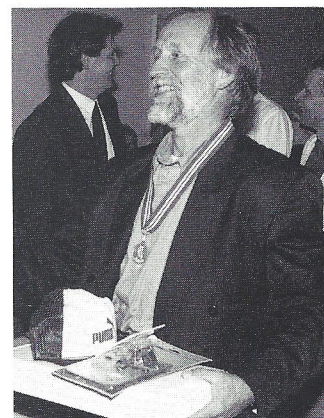
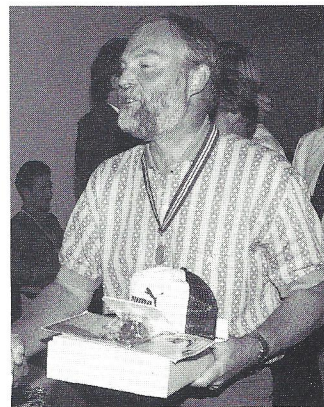
Micke Hjelm i klassisk stil. Snabbast på plan.

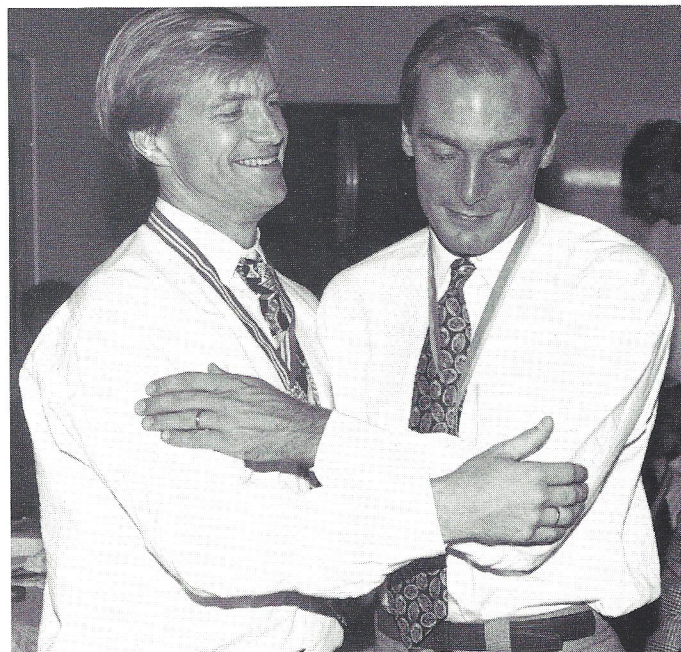
Gladast i stan. Tvåmålskyttarna Claes Blomman, Gunnar och Kenta Bergman. Mannen i vitt är extra glad. Han har gjort mål i de fyra senaste Stockholmsmatcherna.

Glädjen står högt i tak Efter 90 jobbiga minuter sitter det fint med dusch och dryck.

Glada miner vid prisutdelningen. Eddie och Hans.

Strategen Rolle Åhman tänker på nya vinster både på planen och med Blanking.

Överst. Eddie Widell, matchens stora överraskning får här pris av Tom Malmros och Claes Blomman Blomqvist. Vad månne bliva av honom? Ovan. Bara glada miner på 23e våningen.

MarketingGruppen/MML

Box 3183, Besöksadress Vasagatan 7, 400 10 Göteborg, Tel växel 031-17 65 80

150 LITER ÖL PÅ 20 MINUTER...

En granskning av alla de lag som genom åren ställt upp på Heden klockan halv åtta på morgonen (eller strax efter) visar en utveckling som är intressant, för att den också speglar vad som hänt med byråbranschen.

Från en klar dominans av hela lag från de för 25 år sedan så stora – Telegrambyrån, RKAB, Stendahls, Gumælius, Ervaco och Allmänna (Ted Bates) – kom efter hand allt fler lag sammansatta av två mindre byråer.

Från början behövde de stora just ingen hjälp utifrån, men efter hand som utbrytningar och andra åderlätningar blev mer kännbara, blev det allt fler spelare från kund- eller leverantörsidan. Självt hade jag i slutet av karriären på Heden både son och svärson i laget! (Båda dock verksamma i branschen.)

Att "låna" spelare utanför huset innebär de sista åren vi var med att våra matcher blev svårtippade på byråns interna tips. För även om sju, åtta eller nio spelare var "inringda" kvällen före, var det ingen garanti för att vi inte var fem när matchen skulle börja.

Att vi ändå fick vara med berodde en och annan gång på att lagledaren själv ställde upp och riskerade sin åldrade lekamen, men mest ändå på att vi under alla år haft ett mycket gott förhållande till domarkåren.

Redan i vår första match i mitten på 60-talet förklarade jag för Hans Schöön att jag i honom såg den kanske mest perfekta och absolut mest rättvise domare jag mött. Jag lät honom aldrig ana att jag något reviderade den uppfattningen.

Genom åren har dock många duktiga fotbollspelande kolleger glatt och villigt gått upp i ottan och trotsat både köld och hetta, regn och sandstormar.

Många av dem som jag högljutt försökt få att följa min taktiska uppläggning är idag vid mognare ålder mycket framgångsrika reklammän, sittande på förvä-

nansvärt höga poster. Inga namn, så har jag ingen glömt!

De kanske roligaste minnena i sammanhanget är de från den första rade av utbyten mellan stadslag från Stockholm, Malmö, Oslo och Göteborg.

På den tiden var det inte lätt att hitta sponsorer som betalade resor och annat, men ändå krävdes det någon form av studiebesök i samband med utbytet för att ens den egna byrån skulle ställa upp.

I Stockholm hade vi en gång fått Pripps att ställa upp och visa sin nya anläggning ute i Bromma. Besökets avslutades i Puben, vars tre pumpar rymde 50 liter starkt öl vardera. Våra samlade trupper på cirka 50 personer tömde dem på knappt 20 minuter!

Pripps informationsavdelning hade uppenbarligen inte förstätt vad kombinationen reklamman-fotbollspelare betyder, men reparerade fadäsen med att raskt hämta upp två kartonger med ölburkar.

ARNE ROANE
fd Håkanson

SERIENS BÄSTA PAPPOR

Enligt vårt förträffliga arkiv finns det några Pappor som borde få en egen notis. Det är de som spelat med sina egna söner i samma match just i vår reklambyråserie, på vår berömda Hed.

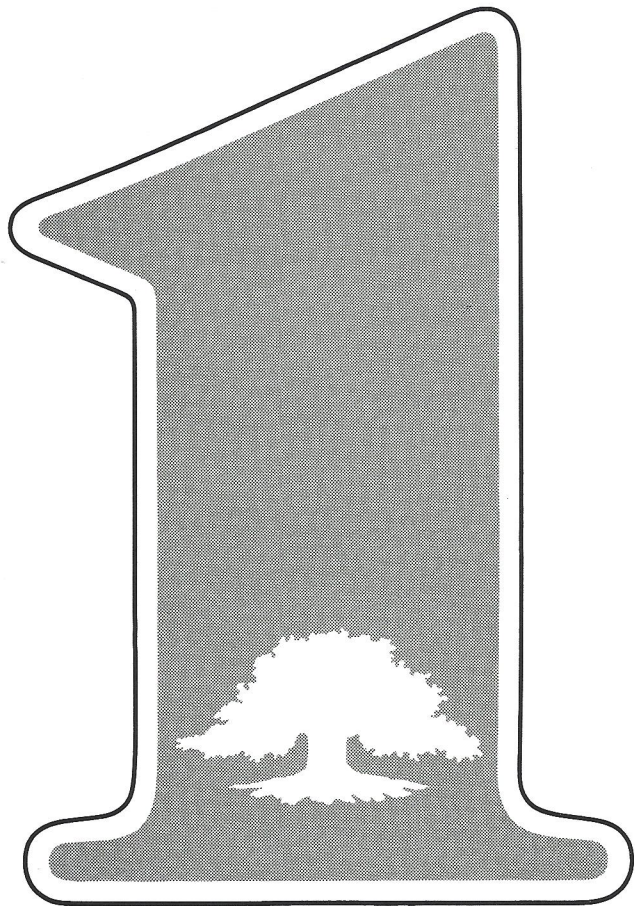
Pär Källeskog, Idé & Information, med Kristoffer, 1985
Bert Eliasson, Ted Bates, med Peter, 1986

Arne Håkansson-Roane, Grey, med Peter, 80-talet
Lars Wetteus, Idé & Information, med Peter, 1985

Notera dessa familjehändelser på 80-talet. Vad händer på 90-talet...

SÄLJ DET MED BILDER

Första SparBanken

125

**KNÖKADE
SCANDINAVIUM**

**VARJE
DAG**

EXPRESSEN

Everts *spalt*

Jag vet inte hur många år som jag varit med och dömt i reklamserien. Jag vet emellertid, att Hasse Schöön och jag har dömt ihop många år. När Hasse slutade blev Melker Jonasson min partner.

Ja, vad ska man säga om dessa morgonmatcher. Ett är klart att vi mött många fina och väluppfostrade killar i olika åldrar, som förstätt domarnas besvärliga situationer. Det är ju alltid så att domaren "alltid" har rätt. Rätt eller fel må så vara, en sak är emellertid klar, alla domslut är inte felaktiga.

Vi befinner oss i gott sällskap i så fall. Titta bara på alla feldomslut i senaste fotbolls-VM.

Det är svårt att komma ihåg allt som hänt på Heden, men vi domare brukar i alla fall säga så här om Ronny Olofsson: När Ronny kommit till planen då är hela laget samlat. Denne Ronny har en ovana att alltid komma sist till uppställningen.

Idag kan jag påstå, utan att ljuga, att vi har en fin samvaro på Heden. Detta beror till största delen på att vi alla lärt känna varandras fel och brister och respekterar varandra på ett helt annat sätt än tidigare.

Som domare kan man acceptera en vänlig förfrågan: Varför dömde du si eller så? men det eviga tjetandet passar inte alls och kan sluta med en för tidig omklädning.

Jag har inför jubileet fått i uppgift att försöka få fram något om våra morgonspelare i form av:

- Bäste liraren
- Störste kampen
- Gentlemanen

En svår uppgift för det finns många go'a killar.

BÄSTE LIRAREN

Bosse i IHM är en lugn och fin kille med känsla i foten. Han kan göra vända på en 5-öring. Pär i Team Burke är också av samma kaliber som Bosse med sina luriga dragningar och framspelningar.

STÖRSTE KÄMPEN

Kämpar finns det några stycken med ett "jävla humör" och en en osedvanlig stridsvilja, även om många lugnat ner sig på äldre da'r: Nisse i nuvarande Network, Ronny Olofsson, Christian från Juventus och Gunnar Dehlfors.

GENTLEMANNEN

Jag tror inte jag trampar någon på "tåa", om jag utnämner den gode Göte på Scanpartner till den verkliga gentlemanen liksom Arvo i Team Burke.

Dessa båda har mig veterligen aldrig protesterat och sagt ett ont ord till oss domare. Heder åt dessa båda. Det är klart att det finns fler som uppträder lugnt och fint omkring oss.

Jag tycker att det ska finnas spelare av olika "fason", som kan ta och ge, slänga ett skitord ibland, skälla på sin motståndare ibland och ändå vara "goa" vänner när matchen är slut. Någon krydda måste ju finnas.

Med anledning av jubileet vill jag gratulera till de 25 åren. Jag hoppas att jag trots mina 70 år, får vara med i den här fina gemenskapen på "morgnarna" om hälsan står mig bi.

Hälsningar och lycka till i fortsättningen

EVERT

Bara man älskar att spela boll...

Det började 1967. Genom goda kontakter i huvudstaden sprakade Björn & Co igång den första kraftmätningen mellan Stockholms och Göteborgs Reklambyrålag. Premiären skedde på Valhallas grusplan med massor av entusiastiska bransch- och fotbollsälskare vid linjerna, ivrigt viftande med blåvita banderoller och flaggor.

Vem var med? Minnet på en gammal man sviktar givetvis, men nog hittade vi Björn Clarin i laget, liksom Berth Eriksson, Lasse Kihlman, Peter Henkel. Ove Carlberg och Janne Delborg från RK, Yngve och Sven-Åke Ståhl från Gumælius, Arne Håkansson, Allmänna Annonsbyrå/Ted Bates, Eddie Widell och Trygve Bång. Lagledare och påhejare var legendariske STB-chefen Bertil Waborg (har vi någonsin haft en mer fanatisk fotbollsälskare i vår bransch/stad?) och Stendahl-chefen Sven Bjerser. Självklart slog vi våra opponenter i grunden, åtminstone tror jag bestämt att vi vann med ett eller annat mål.

Stockholmarna var – som det senare visade sig än tydligare – trevliga, justa, roliga, glada, goda förlorare och riktiga kamrater: Hasse Möller, den länge, tyste och skickliga centerhalven (nyss tragiskt avliden), Willy Larsson, gamängen och liraren, en äkta Ekenkis med glimten i ögat (sedemera bl a informationschef på Svenska Fotbollförbundet) m fl.

Sedan dess har vi haft fint huvudstadsbesök ytterligare fyra gånger – de flesta gånger har vi lyckats besegra dem ordentligt. Även våra besök i Stockholm har varit storartade – med glada mottagningar och fester, studiebesök och byråbesök och ibland med två poäng tillbaka i bagaget. Och med ännu starkare kamratband lirare emellan.

Storstad tre, Malmö, kom med i

Sweden Advertising Football Cup i slutet av 60-talet. Samtidigt som vi från övriga storstäder sparkade mot varandra fick vi celebret besök från Norge – Oslo-gutterna dök upp och sällan har vi sett ett gladare gäng. Aldrig några ledsamheter, aldrig en lugn stund dag- eller nattetid. Vi glömmer aldrig matchen mot Oslo i Malmö där söndagens fight, kl 10.00 ca, spelades mot ett håloget koppel som just anlänt med färjan från Köpenhamn. Att det inte blev mer än 6-0 för göteborgarna är en gåta. Andedräkten hos motståndarna var vidunderlig!

Något år senare flyttades "landskampen" till Oslo. Cupen spelades på Studenternas plan i försommarvärmen och vi svenska lag fick verkligen kämpa hårt för att inte förlora till våra grannar. Jag tror Stockholm vann igen. Kvällarna minns jag mest för Arne show – Arne Håkansson underhöll hela skaran med genuina Kal- och Ada-historier under hela kvällen.

Efter många års uppehåll tog Gunnar Dehlfors & Co initiativet till att återuppta stadsmatcherna mot Stockholm. Låt oss fortsätta denna goda vana och gärna ta med fler städer och lag framdeles.

HURRA FÖR VÅRA RÄTTSKIPARE!

Allsedan starten 1967 har tusentals matcher spelats i Reklambyråserien. Vid (nästan) samtliga har en frusen eller svettig svartklädd man funnits med på planen, ivrigt gestikulerande.

Vad vore vi utan våra underbara domare? Pionjären hette Hans Schöön, en flitig fantast som tillbringade lika stor tid på Heden som på sitt SJ-arbete. Hans var en glad tok, men ibland fick man ingen kontakt med honom – vid regelvidrigheter ljöd hans gälla pipa och han intog en obetalbar gest à la Benito/Adolf: handen i luften, munnen stram, buskiga ögonbryn, arga ögon... Man undvek att falla sina motståndare med det straffet som följde!

Raden av domare har varit lång, alla med ett ovanligt patos för sandfotboll i regn och blåst. Dagen Mästare med det goda hjärtat måste vi ge en speciell elege: Evert Ander, fd fritidschef på Första Sparbanken och numera vår "heltidsanställd" domarchef. Vad vore vi utan Everts hårda tyglar? Låt oss vara snälla mot varandra, men speciellt mot våra vänner i svart.

Ett av sextiotalets fotbollsälskande gäng. Vilka känner du igen?

MER FESTIVITAS!

Då avslutades varje serieår med en otrolig Fotbollsfest med prisutdelning och hurrarop, fanfarer och medaljer, mat och Gatorade, musik och konditionsträning (dans), flickor – allt. Hur många bord och stolar har man inte släpat efter de här slagen? Hur många gånger har man inte letat i kulisserna efter Pokalen och Medaljen?

Hur stolt var inte Byråchefen när hans Gossar erövrade Bucklan! Såg man inte en liten tår i ögonvrån? För att inte tala om hurraropen nästa dag framför kassörskan och vaktmästaren, budet och annonskontrollen... De som var med glömmer det inte i första taget. Fram för mer fotbollsfestande i fortsättningen! Och länge leve Reklambyråfotbollen!

KÄNDISAR SPELAR REKLAMFOTBOLL!

Avsikten med fotbollsparkandet är givetvis att vi reklamgossar skall få vår nödvändiga fysiska träning – men dessutom få chans att träffa varandra över företagsgränserna och få utlopp för vår pojaktiga lekiver. Många lag toppades dock med superskickliga proffs.

En känd målman i GAIS var Kjell Uppling, en norrlänning som gjorde stor succé i sextio- och sjuttioalets makrilllag. Under många säsonger sparkade han framgångsrikt med i Slowmotions veteranelag, alltid lika trevlig som motspelare, alltid lika juste och ödmjuk.

I landslaget spelade ibland den tunne, spelintelligente Dag Szeponski, till vardags harvande i AIK. Som marknadschef på Forshaga Golv, blev han göteborgare och enrollerades snabbt till bl a Handelskammaren lag och en plats på Heden. De senaste göteborgsåren deltog Dag vid sidan om i IF Västers A-lag med viss framgång. Snart kallade Bongs pärmfabrik i Kristianstad på hjälp och Dag försvann tillbaka till sitt Skåne.

I STB deltog ibland en ung, kraftig yngling med järnkondis – Jörgen Mörnback. Hans stil var oefterhållig! Förutom massor av styrka och uthållighet hade (har?) Jörgen en fin blick för spelet och både passade och sköt mål som det passade honom. Lerum hade här en viktig lagmedlem när det begav sig. Senare tog scenlivet all uppmärksamhet.

En backkämpe av det kantigare slaget fann vi i Falken, Gaisaren nummer ett, Bo Falk. Konstigt nog fanns han för det mesta kvar på plan, utvisad som han brukar bli i allsvenskan! Att han hördes är säkert, men mest gällde det Come On, Nu tar vi dom, Kämpa Gubbar etc. Tack

för många roliga stunder i sanden!

Bajen är en älskad förening, Janne Sjöström en uppskattad center. Under Jannes Häcken-tränartid fanns en stenhård och skjutglad kis med och lurade skjortan av oss amatörer. Efter någon tids spelande förflyttades Hr Jan lite bryskt från Hisingen och återfanns sedan under många år som Tränarföreningens talesman som gav Idé & Information ytterligare stadga på 80-talet.

ÖIS är trots allt laget... Under många år har nu Bosse Åkerberg sopat banan som Sweeper i Sjöqvistens/ScanPartners lag. De minnesgoda kommer ihåg Bosse som en energisk backkämpe hos de rödblå under de gyllene åren med Agne, Rune & Co. Är det sant att denne yngling fyllt femtio och ett halvt?

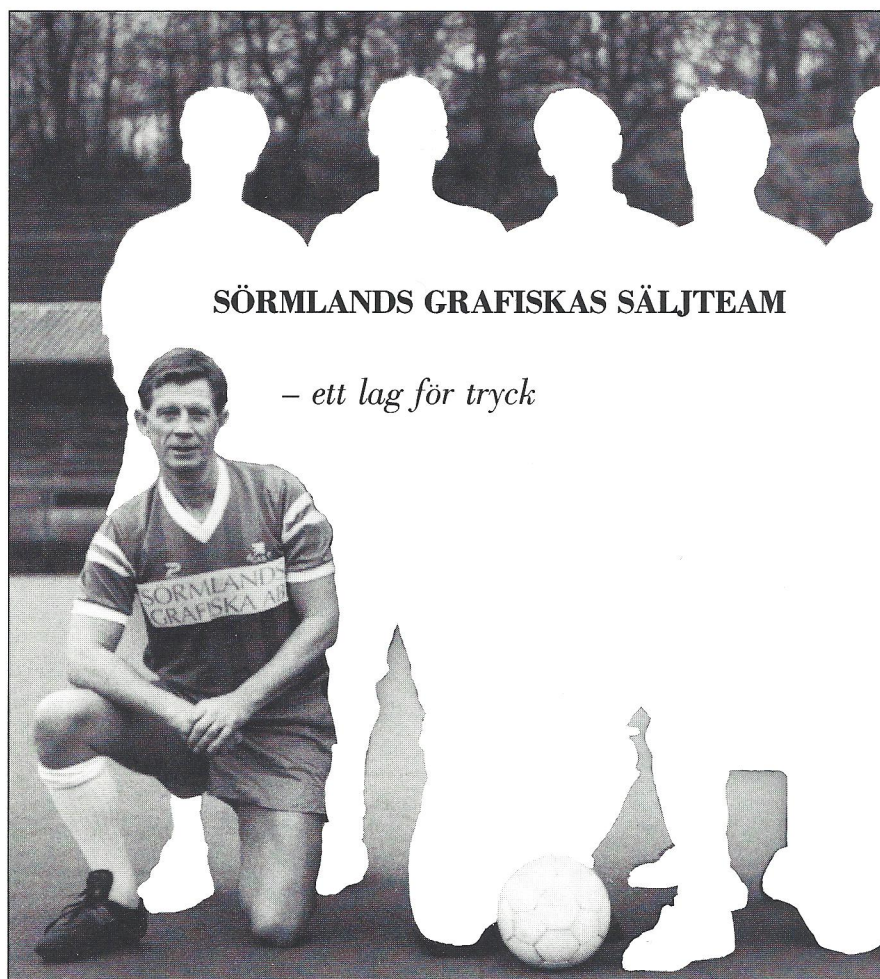
Det bästa till sista: Humle och Dumle-skaparen Björn "Fyrtornet" Clarin är seriens verkliga skapare och kändis. Utan denne idealist, huma-

nist, sportfåne, musiker, författare, kompositör, jazzpianist, centerhalv, sångare, spexare, informatör, TV-kändis, filmare, Harry Martinsson-tolkare, flöjtist och historieberättare, TSO-, SPR-, Rotary-, Jazz i Lerum, Stadsbuds-medlem, Gammal latinare, kyrkosångare, tiobarnsfar (?), festprisse, konferencier, skådespelare – se där vår sanne kändis och Kompis. Mitt vandringpris Björnen från Heden står där i fönstret som en daglig påminnelse om din stora och fina insats. Låt hjärtat va' me'!

LEIF HAGBERG

Lagmedlem med sand i ögonen från 25 år i ur och skur på Heden. Härligt.

Rolf Olson och Leif Hagberg, två ärrade kämpar från ett kvartsekel i reklambyråsparkandet på Heden. Still Going Strong.

SÖRMLANDS GRAFISKAS SÄLJTEAM

– ett lag för tryck

En niondel av laget finns i Göteborg:
Thomas Holmberg,
telefon 031-16 47 90
De övriga hittar Du i Stockholm:
Claes-Göran Stark (lagkapten),
Jan Modin, Lars Hedman, Roland Borg,
Rolf Boman och Anders Grahn,
telefon 08-44 02 15
och i Katrineholm: Thomas Wirström
och Claes Martinsson,
telefon 0150-160 70.

Sörmlands Grafiska AB

Södra Högmossevägen 7, Box 385, 641 23 Katrineholm
Telefon 0150-160 70, Telefax 0150-158 67

Götgatan 94, Box 20033, 104 60 Stockholm
Telefon 08-44 02 15, Telefax 08-702 28 68

Gibraltargatan 12, Box 190 23, 400 12 Göteborg
Telefon 031-16 47 90, Telefax 031-20 62 30

Jag har en björn i mitt fönster

25 år på Heden! Nu är man ensam kvar. Som det berättats mig startade Göteborgs Reklambyråserie Björn Clarin, som under sin tid i huvudstaden både medverkat i och inspirerats av stockholmarnas bollsparkande – givetvis på en kunskapsmässigt långt lägre nivå.

Tack Björn – och Eddie Widell som också hejade på i starten – att denna fina inrättning kom till stånd – till glädje för tusentals spelare och påhejare. Själv startade min ”karriär” på Heden våren -67, så jag firar (tillsammans med Rolf Olsson, vårt inlånade proffs från Mölndals Nivea/Beiersdorf 24-årsjubileum.

Hur många gubbar har man fällt genom åren? Hur många gånger har man fått rött kort (1!)? Hur många mål har man stänkt in... (10/år ger 240 totalt)? Hur många tröjor har man slitit ut... (STB, Ogilvy, Antoni, Unite, IHM – de äldsta tröjorna är till oigenkännlighet malätta)? Hur många skador har man drabbats av... (inga brott, men mängder av söndersparkade smalben, knän ur funktion, sönderslagna glasögon, sammanskallningar, skrapade knän, vrickade fingrar, sönderdragna byxor, – tack och lov att vi under alla år spelat en ovanligt vårdad fotboll, att jämföra med ordinarie Våldskorp!)

Listan över allt roligt och galet som inträffat kan göras oändligt lång, och som gammal man har man glömt det mesta. Men en och annan händelse har man svårt att förgå. Här är några av dem.

Reklambyråserien har haft många vinnare genom åren, varav flera (framstående) lag segrat flera gånger. Så t ex Svenska Telegrambyrån.

STB skulle vara den bästa reklambyrån i Göteborg – på alla plan! Allt enligt vår dynamiske lagledare och chef, framlidne Bertil Waborg, en sann personalpådrivare av den pojkaktiga typen. Ervaco med Björn Clarin, Bert Erisson,

Stellan Isacsson & Co fick segra eftersom det var de som var initiativtagare. Att segra över dem vore oartigt och oss övriga lag främmande.

Året därpå satte så Ervaco upp vandringspriset Björnen från Heden i sann Clarinanda. Segrare och vinnare av detta vandringspris skulle bli den som vann serien tre gånger. STB vann 1967, 1970, och 1971 tror jag. I vilket fall fick slitvargen på mittfältet (inga namn) ta emot den tunga björn som nu står och ser ut över den gröna gräsmattan, drömmande.

SPETSA DOMAREN!

Ingen av er har sett det jag och några andra fick se en tidig april morgon i slutet av 60-talet. Det gällde en ganska avgörande drabbning mellan STB och Gumælius, Stendahls eller Allmänna Annonsbyrån, sedemera Ted Bates.

I vårt lag blandades spelstilar och temperament. Hetast hade en sydländsk typ, inflyttad dirket från hetsiga Helsingborg. Kreatör, AD, idérik, spontan. Och gudabenedad vänsterspringare. Allas vår Domarbas, Hans Schöön, blåste frispark på frispark till motståndarnas favör. Vår sydländske vän mulnade alltmer.

Till slut kokade det över: ”Hur i h-e blåser du, domardj-l. Är du blind?” I alla tider har detta medfört omedelbart rött kort – så även denna gång. ”Hördudu. Så säger man inte på en fotbollsplan. Ut!”

Sinnet rann till på vår lagkamrat. På fyra tiondels sekund var han famme vid den löst isatta hörnflaggan av spetsat, vitmålat furuträ med förstärkning vid spetsen (metall). Med denna sin tornerlans, tog han sikte på den enögde, partiske domardj-n. Ingen trodde sina ögon, allra minst rättskiparen. Här kom en frustande, rödglödgd fd snäll fotbollspelare skenande över Heden med sanden rykande kring hovarna – i sporrsträck rakt emot Dom-

aren, med lansen i högsta hugg. Domaren gjorde det enda rätta. Han sprang som en galning för att undkomma den sinnesförvirrade.

Fortfarande kan jag känna den överkliga stämningen. Vad jag vet fanns vår lagkamrat åter på plan vid nästa

match. Hans Schöön var alltid lite försiktigare med blåsningarna efter den morgonen. Vår sydländske vän är idag en stadgad far och byråchef. Han ler när han läser detta, och minns.

LEIF HAGBERG

J U
V E
N T
U S
&
N O 1

VALENTIN, BYHR
& CO.
ANNONSBYRÅ AB

IN FOOTBALL & ADVERTISING

MAN KAN I LÄNGDEN INTE BORTSE FRÅN BREDDEN

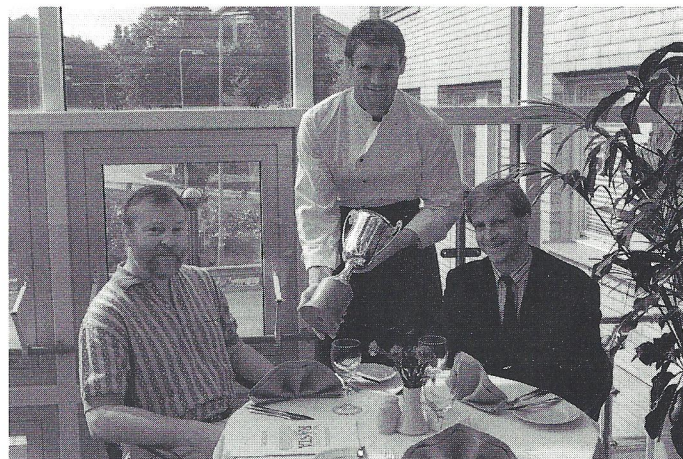
Vad vore mer naturligt för Svenska Fotbollförbundets publikutredningskommitté än att i arla morgonstund beskåda dessa idoga och breda "mediaspelare" i stadens reklamserie. Misstro mig inte i mitt påstående att dessa pratglada spelare i längden verkligen gör en insats i publikdragande syfte.

Då vår tränare Conny Karlsson och jag bänkar oss på Heden är det i första hand ett språkrör vi letar efter. Oavsett typsnitt är de en oerhörd tillgång att kunna läsa spelet och dess kommunikationsvägar i dagens systematiserade fotbollspel.

Dessa nyckelpersoner finner man i de breda pojkarnas gäng i Reklamserien. Ju tidigare matcherna spikas desto bredare tenderar tröjorna att vara.

Det drar ihop sig till en laguttagning för den årliga matchen mot Stockholms Reklamstadslag så tänk efter - är du verkligen beredd på att synas av spioner bakom trädstammarn i kanten av Heden, eller ska vi i längden bortse från bredden?

LENNART MAGNUSSON
Klubbdirektör, Örgryte IS

Segerlunch igen. Denna gång med den nyblivna ÖISaren Torbjörn Nilsson som traktör. Hans Ericson och Gunnar Dehlfors siktar mot nya, goda segerluncher gärna på Rasta i anrika fotbolls kvarter i Gädda.

”Göte i ScanPartner visade sin otroliga målkänsla och svarade för tre mål i segermatchen mot Team Burke, slutresultat 3-1 (Teams enda förlust i årets serie). Samtidigt fick Bernt, som lovade hålla nollan, kröka rygg...”

”Vi har inget pris till årets snyggaste målgörare, men om vi haft det, skulle Lars-Olle Eriksson fått det, genom sin berömda högerfot - 30 meter rakt i kryss, sviich.”

”Leif Hagberg glömde en profil i ”sin” spalt: Ove Högfeldt följde Elfsborg och ÖIS som slet sina sulor för Idé & Information på 80-talet.”

”Varför har följt skyttekungens Magnus Valentin gått ner på en backplats? Han vann ju skytteligan flera år i början på 80-talet?”

IHM Business School är träffpunkt för människor som vill mer.

Vi utbildar dem till Marknadsekonomer, Inköpsekonomer, Controllere, Dataekonomer, Informatörer och Copywriters.

Vi är skolan för det egna initiativet.

Välkommen!

STOCKHOLM • GÖTEBORG • ÖREBRO • LINKÖPING • NORRKÖPING • KARLSTAD • MALMÖ • HELSINGBORG • OSLO

ALLA GÖR VI VÅRT LIVS MATCH...

Att ha spelat i Reklamserien i Stockholm, Malmö och Göteborg. Nog är väl jag ensam om det?

Det började 1963 med att jag anställdes på Allmänna Annonsbyrån i Stockholm. En eldsjäl på byrån, Hasse Möller, undrade om jag eventuellt hade spelat fotboll förut. Ja, sju timmar om dan.

– Eddie, du måste vara med i morgon på Hjorthagen, vi möter Viking Annonsbyrå, menade Hasse. Var spelar du helst, blev nästa fråga.

– Jag höll helst till där framme på den tiden.

– Nej fan, där har vi dom unga killarna, med hästflås, från budavdelningen, upplyste Hasse.

Tog mej ner till Hjorthagen morgonen efter, drog på mej byråns tröja och tilldelades ordern att markera och absolut inte släppa förbi deras 7:a.

– Han är rätt bra, informerade Hasse.

Fyra år utan boll på Konstfack och ett dito i Kansas City var ju rätt taskiga odds, men jag var jävligt hungrig och 7:an kom inte förbi, precis som vi kommit överens om! Alla gör vi vårt livs match; detta var min.

Efter matchen blev jag

omhuldad med orden "Vilken match, Eddie, kul, kul, vet du inte vem deras 7:a är?"

– Ingen aning! Han är landslagsman och spelar allsvenskt för Hammarby. Psykologins mysterium. Hade dom sagt det innan, hade jag förmodligen framstått som en svängdörr på PUB.

1965–70 spelade jag i Telegrambyråns lag i Malmö. Med bl a Sören Blanking, för att nämna något skänkt orakel. Han påminner om Björn Clarin i spelstil. Går man vid en hörna upp i luften samtidigt, så vaknar man på Sahlgrenska nästa morgon.

När Dag Szepanski började på byrån trodde vi att vi skulle få honom med i laget, men Malmö FF satte stopp för dom drömmarna.

– Försäkrar ni hans ben för 60. 000:- per match så får han avgöra själv, menade man.

Innan jag flyttade hem till Stockholm igen tänkte jag ta vägen över Göteborg, köpa en koster och segla lite på västkusten för att jämföra med Stockholms skärgård. Svar: båda har sin charm. Enrisgrillad abborre en varm sommardag ute vid Möja eller stekt nyuppdragen makrill under fulla segel mot

Smögen. Sådant finns det ingen betygsskala för. Amen.

I olika tröjor och laguppställningar blev det tjugo år på Heden. Roligast är nog stadsmatcherna mellan våra tre största städer.

1970 spelade vi i Malmö i GAIS tröjor mot Malmös reklamelva som typiskt nog lånat MFFs mundering. Oslo var också representerat.

Stockholm och Hasse Möller tog hem bucklan på bättre målskillnad och ett pismål mot oss.

Längre fram drog vi till Oslo och tog tillbaka bucklan där vi tyckte att den hörde hemma – närmare Heden!

Trots fina fotbollsspelare som t ex Pär Källeskog, Göte Winberg, Anders Hilmersson, Peter Alvefeldt, Micke Hjelm, Ronny Olofsson, så är det ändå antispelarna som imponerat mest på mej.

På Hjorthagen var det en gammal Konstfackare med stor yvig mustasch som alltid spelade i skolans gamla vegamössa. Vid ett inlägg gjorde han ett perfekt svanhopp, tog av sig mössan i luften och nickade snyggt i mål! Det skönaste mål jag sett och för alltid inetsat på näthinnan. Skål och Gutår!

Precis som Möller en gång

frågat mej, fick jag anledning att fråga Jorma Salorvo om han möjligtvis spelat fotboll i sina dar?

– Njae... men jag var jävligt bra i hockey hemma i Söderhamn där jag växte upp.

Bollsport som bollsport, tänkte jag och drog följande morgon på Jorma vår PR-Bolagströja. Precis som jag, 20 år tidigare, fick han nu order att inte släppa förbi Göte i Sjöqvist, seriens bästa forward. När Göte 18 sekunder senare blåser förbi vår nya stjärna står han lugnt och tittar på och röker!

– Markera för fan, Jorma, skrek jag.

Jorma böjer sig sakta ner och fimpar i gruset och ler uppgiven.

– Jag sa ju att jag var bra i hockey, Eddie!

Varje gång någon nickade mål i VM i Italien, tänkte jag på Pröjsarns vegamössa och de enorma ovationer ett sådant svanhopp hade gett på Olympiastadion i Rom.

Fotboll är en skön konst i alla dess aviga former!

EDDIE WIDELL

(26 år i serien)

Mitt livs mål i mitt livs match på Råsunda, 1990. Jag värderar denna händelse högre än Guldäggen!

FRÅN BETESMARK TILL ALLAKTIVITET

*Vi har anlitat historikern, frilansjournalisten och kåsören
Franclin Perlitz, att gräva fram lite historik om den mark där vi
under 25 år utkämpat så många duster.*

Göteborg grundlades år 1621, efter det att Gustaf II Adolf – enligt traditionen – stätt på Otterhällan och sagt: "Där ska staden ligga." (Troligen satt han på en medförd stol, med ett glas rehnskt i handen, frågandes: "Kan man lägga staden där?") Och efter ja-svar gav han så sitt konungsliga bifall därtill.)

Men den nya staden behövde också ytmarker och det vi idag kallar för Heden donerades med äganderätt från Kronan till Göteborg. Vid Karl XI:s reduktion 60 år senare, indrogs äganderätten åter till Kronan, men med viss dispositionsrätt för staden att utnyttja markerna. Där bröts sten och höggs träd för Göteborgs byggande, men på en karta från 1696 utmärks marken också som "Stadens muhlbete", så man lät följaktligen stadens kreatur gå och beta där.

Kring mitten av 1700-talet började Kronan också att utnyttja området för Garnisonens övningar. Det bör ha varit en pampig syn då Kungliga Göta Artilleriregemente marcherade med alla fyrspannsdragna kanoner, från sina kaserner vid nuvarande kaserntorget till "Exercisheden". För så heter det egentligen, i alla fall fram till 1802, då regementet flyttade ut till Kviberg och Kronan överlät till staden "...all den rätt, Kongl Maj:t och Kronan eger till den så kallade Exercisheden i stadens femtonde rote..." Men innan dess hade mycket hänt.

1810 användes Exercisheden redan som något av en festplats eller joppoarena.

1814 i september, och extra festligt var det väl, ägde Göteborgs första hästkapplöpning rum härstädes i närvaro av kungen, den äldrige Carl XIII, hans adoptivson kronprins karl Johan – den senare "den XIV", och hans son arvrings Oscar som kom att heta "den I" som kung.

1860 grundades Skarpskytte- rörelsen och Heden blev den

Kreatursutställning, sommarstad, ballonguppstigning och exercisplats. Det finns inga gränser för vad som passerat revy på Heden sedan marken donerades på 1600-talet.

naturliga platsen för deras övningar.

År 1867 hade idrottsrörelsen så smått börjat bli till, och nu invigdes "Göteborgs Gymnastik- och Exercishus", stadens första Scandinavium om man så vill. Tacka Lindström för det! För som så mycket annat i Göteborgs historia hade byggnaden tillkommit genom en donation och Exercishusdonatorn var handlar Julius Lindström. I sitt donationsbrev menar han bland annat att stadens folkskoleungdom behöver en gymnastiklokal men att byggnaden även skulle kunna användas "...såsom samlingslokal vid större folkfester..." Och så blev det.

1868, året efter invigningen samlades 1 500 personer för att avnjuta en konsert, trots att inga sittplatser fanns. Tänk er att avnjuta "Beethovens Femma" ständes bland 1 499 andra.

1871 hölls Svenska lantbruksmötet i Exercishuset och på Heden visades präktiga avelstjurar upp bland flaggspel, fontäner och blomsterarrangemang. Bland de intresserade åskådarna fanns kungen förstas, den folklige och populära Karl XV.

1877 hölls, den 3 maj, Svenska Gymnastikfesten, såväl inom- som utomhus.

1890 var det besök av brittiska

officerare som visade vilken färdighet de kunde utveckla i gymnastik, boxning och sabelfäkting.

1891 hade man byggt upp en vacker sommarstad på Heden. På norra delen höll industri och hantverk till och på den södra lantbrukarna.

1892 spelades den första svenska fotbollsmatchen mellan två lag – ÖIS mot Lyckans Soldater. 6-0 till ÖIS.

1894 avhölls landets första utställning av velocipeder, cyklar alltså, med många häpna åskådare. 1896 var det dags för den första

uppvisningen i grekisk-romersk brottning i Sverige.

1903 spelades det revy, den första i raden av många i Exercishuset.

1914 vid krigsutbrottet inkallades landstormen – gubbar i gamla karolinerhattar – och de tränades på heden.

1921 var det bostadsbrist i landet och Exercishuset utnyttjades som nödbostad. Bås med tunna masonitväggar byggdes upp för de nödlidande familjerna.

1923 firade Göteborg sin 200-årsdag, ja egentligen sin 202:a, men man ville inte fira 1921 då hela landet led nöd. Men nu brakade det loss och naturligtvis var Heden en stor mötesplats med ryttartävlingar, ballonguppstigningar, sportevenemang, flygutställningar, en konsert med tvåtusen sångare, ledda av Hugo Alfvén och mycket, mycket annat.

Och så har det fortsatt under åren med demonstrationståg, Svenska Flaggans Dagsfirande fram till mastodontiska Gothia Cup – och Reklambyråserien!

Heden är unik i världen. Heden ska vi vara rädda om tycker Er

FRANCLIN PERLITZ

SCREEN

UTOMHUSAFFISCHER SKYLTA DEKALER

BUSSLÅNGSIDOR

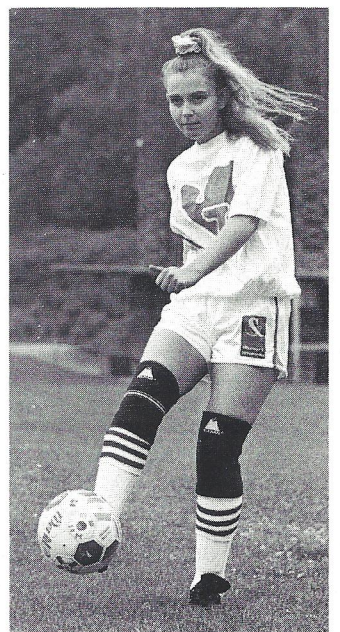
031-45 03 30

BILLES

TRYCKERI AKTIEBOLAG

BOX 143, 421 22 VÄSTRA FRÖLUNDA

Gammalt och nytt under 25 år

MacGruppen

Enkel, naturlig datateknik
och nöjda kunder.

Mölnadalsvägen 24 • Box 14197 • 400 20
GÖTEBORG • Tel 031-40 20 95

Överst. STBs vinnarmaskin på
60- och 70-talet både på och
utanför fotbollsplanen.

Redaktionen känner igen
Tomas Hedberg, Leffe Hagberg
men vilka är de andra?

Ovan till vänster. Seriesegrare
två år i rad, -79 och -80.

Stående. Anders Hilmersson,
Gunnar Dehlfors, Gunno
Palmkvist, Lars-Åke Nilsson,
Bosse Gustafsson. Sittande.

Ingvar Arnell, Tomas Ericsson,
samt Eddie Widell. Saknas gör
Pär Källeskog och Urban Hiller.

Ovan till höger. Järngänget
från 1977, Sjöqvist, numera
ScanPartner.

Till höger. Anna Gunnartz,
ensam tjej bland Offsetmännen.